

Et exaltabit et habitabit in loco suo a porta ierusalem usque ad locum porte portis et usque ad portam angulorum et a turre ananahel usque ad torcularia regis. Et habitabunt in ea et anathema non erit amplius. Sed sedebit iherusalem secunda et hec erit plaga quam patietur dominus omnes gentes que pugnaverunt adversus iherusalem. Tabescent caro uniuscuiusque stantis super pedes suos et oculi eius otatibunt in foraminibus suis et lingua eorum otatibunt in ore suo. In die illa erit tumultus domini magnus in eis et appropinquabit vir manum proximi sui. et os erit manum eius super manum proximi sui. Sed et iudas pugnet adversus iherusalem. Et congregabuntur divitiae omnium gentium in circuitu auxilii et argenti et vestes multe satis. Et sic erit ruina eorum et muli et cameli et asini et omnium iumentorum que fuerint in castris illi. Sic ruina hec. Et omnes que relique fuerint de universis gentibus que venerunt contra iherusalem. ascendent ab anno in annum ut adorent regem dominum exercituum et celebrent festivitatem tabernaculorum. Et erit qui non ascenderit de familiis terre ad iherusalem ut adorent regem dominum exercituum non erit super eos ymber. Quod et si familia egypti non ascenderit et non venerit nec super eos erit. Si erit ruina que patietur dominus omnes gentes que non ascenderint ad celebrandam festivitatem tabernaculorum. Hoc erit patrum egypti et hoc peccatum omnium gentium que non ascenderint ad celebrandum festivitatem tabernaculorum. In die illa erit quod super frenum est equi sancti domino et erunt lebetes in domo domini quasi phrygiae.

iherusalem et in iuda sanctificatus domino exercituum. Et veniet omnes imolantes et sumet ex eis et coquet in eis. Et non erit mercator ultra in domo domini exercituum in die illo.

Explicit Zacharias propheta.
Incipit Malachias propheta.

Omnis verbi domini ad israel in manu malachie prophete. Dilexi vos dicit dominus. Et dixistis. In quo dilexisti nos. Nonne fratres erat esau iacob dicit dominus. Et dilexi iacob. esau autem odio habui. Et posui super montes eius in solitudinem et hereditatem eius in dracones deserti. Quod si dixit ydumea destructi sumus. Si reuerentes edificabimus que destructa sunt. hec dicit dominus exercituum. Isti edificabunt et ego destruam. Et vocabuntur emini iniquitatis et populus cui iratus est dominus usque in eternum. Et oculi vestri videbunt et vos dicetis. Magis fecit dominus super terminum israel. Filii honorat patres et filius dominum suum. Si ergo pater ego sum ubi est honor meus et si dominus ego sum ubi est timor meus dicit dominus exercituum. Ad vos o sacerdotes qui despiciatis nomen meum. Et dixistis. In quo despicimus nomen tuum. Offeritis super altare meum panem pollutum. Et dicitis. In quo polluumus te. In eo quod dicitis mensa domini despecta est. Si offeratis cecum ad imolandum nonne malum est. Et si offeratis claudum et languidum nonne malum est. Offer illud duci tuo si placuerit ei et si susceperit faciem tuam dicit dominus exercituum. et nunc despicimus

vultū dei ut miseratē vestri de ma-
nu em̄ vrā factū ē hoc: si quo mō
fufcipiat faties vrās dicit dñs ex-
ercitū. Quis ē in vob̄ q̄ claudat
ostia a incedit altare meū gratui-
to. Nō ē m̄ volūtas in vobis dicit
dñs exercitū a mun⁹ nō fufcipiā
de manu vrā. Ab ortu ei sol vsq̄
ad occasū magnū ē nomē meū in
gētib⁹ a in oī loco fāctificat a of-
ferē noi meo oblatō mūdāq̄ ma-
gnū nomē meū i gētib⁹ dicit dñs
exercitū. Et vos polluitis illud i
eo q̄ dicitis mensa dñi contaminata
ē a qd supponit cōceptibile ē cū
igne q̄ illud deuorat. Et dixistis.
Ecce de labore a exufflastis illd̄ dī-
cit dñs exercitū. Et intulistis de ra-
pimis claudū a lāgūdū et intuli-
stis mun⁹ nūq̄d fufcipiā illd̄ de ma-
nu vrā dicit dñs. malebāt⁹ dolos⁹
q̄ h̄ i grege suo masculū a vōtū fa-
tiens imolat debile dño. q̄ rex ma-
gn⁹ ego dicit dñs exercitū a nomē
meū horribile i gētib⁹. **Ca. ij.**

Et nūc ad vos mādātū hoc
o sacerdotes. Si nolueritis
audire a si nolueritis ponere sup
cor ut detis glia; noi meo ait do-
min⁹ exercitū; mittam i vos ege-
statē a maledicā bñdictiōib⁹ ve-
stris a maledicā ill̄ qm̄ nō posui-
stis sup cor. Ecce ego pitia; vobis
brachiū a dispōgā sup vultū vrm̄
stere⁹ sollemnitatū vrā a assumet
vos secū. Et scietis q̄ nisi ad vos
mādātū istud ut eēt pactū meū;
cū leui dicit dñs exercitū. Pactū
meū fuit cū eo vite a pacis a dī-
ei timor ē a timuit me a a fatie no-
minis mei pauebat. Lex vitatis
fuit i ore ei⁹ a iniquitas nō ē inuē-

ta in labijs ei⁹. In pace a in eq̄ta-
te ambulauit meū a multos au-
tē ab iniquitate. Labia em̄ sacerdo-
tis custodiūt scientiā a legē requi-
rent ex ore ei⁹. q̄ angel⁹ dñi exer-
citiū ē. Vos autē recessistis de via
a scādalifastis plurimos in lege.
Ieritū fecistis pactū leui dicit dñs
exercitū. Propt̄ quod a ego dedi
vos cōceptibiles et humiles oib⁹
pplis sic nō seruastis vias meas
a accepistis fatiē in lege. Nūquid
nō pat vn⁹ oīm nost⁹. Nūquid
nō deus vn⁹ creauit nos. Quare
ergo despiciat vnusquisq̄ nostrū
frē; suū violā; pactū pīm nostro-
rū. Transgressus est iuda; abho-
minatio facta ē in isrl̄ a in iherlm̄.
q̄ contaminauit iudas fāctificatō;
dñi quā dilexit a habuerūt filiā
dei alieni. Dispdat dñs vix q̄ fecit
hoc magist⁹ et discipulū de ta-
bernaculo iacob a offerēt; mun⁹
dño exercitū. Et hoc rursū fecistis
operiebatis lacrimis altare dñi
fletu a mugitu; ita ut nō respiciat;
vltra ad sacrificiū; nec accipiam
placabile quid de manu vestra.
Et dixistis. Quā ob causā. Quia
dñs testificatus est in te a vxorē
pubertatis tue quā; tu desperisti.
Et hec p̄iceps tua et vxor federis
tui. Nonne vnus fecit a residuū;
spūs ei⁹ est. Et quid vnus q̄rit;
nisi semē dī. Custodite ergo spi-
ritū vest⁹ a vxorē a dōlescētie tue
noli despiciere. Cū odio habueris
dimitte dicit dñs de⁹ isrl̄ Operiet
aut iniquitas vestimentū ei⁹; dicit
dñs exercitū. Custodite spm̄ ve-
strū a nolite despiciere. Laborare fe-
cistis dñm in sermonib⁹ vestris.

Et dixistis. In q̄ eū fecim⁹ labora
re. In eo q̄ dicitis. Oīs qui facit
malū bon⁹ ē in oꝛpectu dñi ⁊ tales
ei placēt. a cte vbi ē de⁹ iudicij.

Ecce ego mittā an *Ca. iij.*
gelū meū ⁊ prepabit viam
an̄i fatiē meā. Et statim veniet ad
templū suū dñator quē vos quel
tis ⁊ angel⁹ testamēti quem vos
vultis. Ecce venit dicit dñs exerci
tū. Et quis poterit cogitare diez
aduētus ei⁹. Et q̄s stabit ad vi
dendū eū. Ip̄e em̄ q̄si ignis oꝛflās
⁊ quasi herba fullonū. Et sedebit
oꝛflans ⁊ emūdans argētū ⁊ pur
gabit filios leui. Et colabit eos
quasi auz ⁊ q̄si argētū ⁊ erunt
dño offerētes sacrificia in iustitia.
Et placebit dño sacrificiū iuda ⁊
iherl̄m sicut dies seculi et sicut am̄
antiq̄. Et accedā ad vos in iudicō
⁊ ero testis relox maleficis ⁊ ad
ulteris ⁊ piarīs et qui calūmiant
mercedē mercenarij ⁊ humiliant
viduas ⁊ pupillos ⁊ opprimunt
pēgrinū. nec timuerunt me dicit
dñs exercitū. Ego em̄ dñs et nō
mutor ⁊ vos filij iacob non estis
oꝛsupti. A diebz em̄ patz vestroz
recessistis a legitimis meis ⁊ nō
custodistis. Reuertimini ad me et
revertar ad vos dicit dñs exercitū
Et dixistis. In q̄ reuertemur. Si af
fliget hō deū. q̄ vos oꝛfigitis me. ⁊
dixistis. In q̄ oꝛfigim⁹ te. In deci
mis ⁊ i p̄micijs ⁊ i penuria. Vos
maledicti estis ⁊ me vos cōfigitis
gens tō. Inferte oēm decimā i hor
reū ⁊ sit cib⁹ in domo mea ⁊ pba
te me sup hoc dicit dñs. Si nō ape
ruero vob catharatas celi et ef
fudero vob bñdictōnem vsq̄ ad

abundantiā. Et incēpato p̄ vobis
deuorātez ⁊ nō corrūpet fructū ter
re vīe nec erit steril vinea i agro
dicit dñs exercitū. Et btōs vos
dicent oēs gentes. Eritis em̄ vos
terra desiderabil dicit dñs exerci
tū. Inuahierūt sup me vba vrā
dicit dñs. Et dixistis. Quid locuti
sum⁹ oꝛtra te. Dixistis. Van⁹ ē q̄
fuit dō. Et qd̄ emolumentū q̄ cu
stodiūm⁹ p̄cepta ei⁹ ⁊ q̄ ambu
laūm⁹ tristes corā domino exēci
tū. Ergo nūc btōs dicim⁹ arro
gantes. Si quidē edificati sūt fatiē
tes impietates ⁊ tēptauerūt deū
⁊ salui facti sūt. Tūc locuti sunt ti
mētes deū vnusquisq̄ cū primo
suo. Et attendit dñs ⁊ audinit ⁊
scriptus est liber monumēti corā
eo timētib⁹ dñm ⁊ cogitātib⁹ no
men ei⁹. Et erūt m̄ ait dñs exerci
tū in die q̄ ego fatiāz i peculiū eo
parcā eis sic p̄cit vir filio suo fui
enti sibi. Et cōutimini ⁊ videbitis
qd̄ sit mē iustū ⁊ impiū ⁊ mē fūie
tez dō ⁊ nō fūientē ei. *Ca. iij.*

Ecce em̄ dies veniet succensa
q̄si camin⁹ ⁊ erūt oēs supbi
⁊ oēs fatiētes impietate stipula.
Et inflāmbat eos dies veniens
dicit dñs exercitū. q̄ nō derelin
quet eis radicē ⁊ germē. Et oꝛiet
vob timētib⁹ nomē meū sol iusti
tie ⁊ sanitas in pennīs ei⁹. Et egre
diemī et salietis sicut vituli de ar
mēto et calcabitis ipios cū fuerit
cimis sū planta pedū vroz in die
q̄ ego fatio dicit dñs exercitū.
Memēto te legis moyfi serui mei
quā mandauī ei in oreb ad oēm
israhel p̄cepta ⁊ iudicia. Ecce ego
mittāz vob helyam p̄pham an̄q̄

veniat dies dñi magn⁹ ⁊ horribi-
lis. Et ouertet cor patris ad filios
⁊ cor filiorū ad patres eorū ne forte
veniat ⁊ pcutiā terrā anathemate.

ExPLICIT *Malachias ppha.*

INCIPIT *prologus beati The-
ronimi presbiteri in libros
Machabeorū*

MACHABEOꝝ libri duo p-
notat p̄lia mē hebreo-
rū duces gentēq; p̄saz
pugnāq; sabbatoꝝ ⁊
nobiles machabei ducis trium-
phos ex cui⁹ noīe ⁊ libri idem sūt
nūcupati. Decq; historia cōtinet
etiā idita illa gesta machabeorū
fratꝝ q̄ sub antiocho rege p̄ sacris
legibus dira tormēta p̄pessi sunt
Quos mater pia dū diuersis sup-
plicijs vigerentur non solum nō
flevit. sed et gaudēs hortabatur
ad gloriā passionis.

ExPLICIT *plogus. Incipit li-
ber primus Machabeorū.*

FACTū est postq̄ p-
cussit alexāder philippi rex macedo qui
primus regnavit in
grecia egressus de ter-
ra cethim daviū regem p̄saz ⁊ me-
dorum constituit prelia multa et
obtinueit omniū municiōnes et in-
terfecit reges terre. Et pertransiit
vsq; ad fines terre et accepit spo-
lia multitudinis gentium ⁊ filiiit
terra in conspectu eius. Et congre-
gauit virtutē et exercitū forteꝝ mi-
mis ⁊ exaltatū est et eleuatus cor
eius ⁊ obtinueit regiones gentiū

⁊ tyrannos ⁊ facti sūt illi in tribu-
tū. Et post hec decidit in lectū et co-
gnouit q̄ moreret. Et vocauit pu-
eros suos nobiles qui secū erant
nutriti a iuventute sua ⁊ diuisit il-
lis regnū suū cum adhuc viueret
Et regnavit alexander annis duo-
decim ⁊ mortuus ē. Et obtinuerūt
pueri ei⁹ regnū vnusquisq; in lo-
co suo ⁊ imposuerunt omnes sibi
dyademata post mortē eius ⁊ filij
eorꝝ post eos annis multis ⁊ mul-
tiplicata sūt mala in terra. Et exijt
ex eis radix peccati: antioch⁹ illu-
stris filius antiochi regis qui fu-
erat rome obses et regnavit i an-
no cētesimo tricesimo a septimo regni gre-
corꝝ. In dieb⁹ illis exierūt ex isrl
filij iniqui ⁊ fuaserūt multis dice-
tes. Nam⁹ ⁊ disponam⁹ testamen-
tū cum gentib⁹ q̄ circa nos sūt q̄
ex quo recessim⁹ ab eis inuenerūt
nos multa mala. Et bon⁹ visus ē
sermo in ocul⁹ eorū. Et destinaue-
rūt aliqui de populo ⁊ abierūt ad
regem ⁊ dedit illis potestatem ut
facerent iustitiā gentiū. Et edifica-
uerunt gymnasiū i iherosolimis
scdm̄ leges nationū ⁊ fecerūt sibi p-
putia ⁊ recesserunt a testamento
sancto et iuncti sunt nationibus
et venundati sunt ut facerent ma-
lum. Et paratum est regnū in cō-
spectu antiochi et cepit regnare
in terra egipti ut regnaret super
duo regna. Et intrauit in egiptū
in multitudine graui in curribus
et elephantis et equitibus et co-
piosa nauū multitudine. Et ostē-
tuit bellū adūsus ptolomeū regē
egipti ⁊ verit⁹ ē ptolome⁹ a fatie
ei⁹ ⁊ fugit ⁊ ceciderūt vulnēti mlti